

Σαυηχίων, Κατ. Χγγ. Ξδν. Β. υγ.

σ. 212.

Θεσσαλονίκης μητρον
(Θεσσαλονίκης) 18α1.

εγὼ Σαυηχιώνος περιγράφωντος τὸν ἄν' ἄρ. 1171 μὲνδ. συγγραφεύται:

ἔωχος, ἰδιοκτήτης παρὰ τῷ κοιτίμον ἑωχίου τῷ Βουχάρως δευτερευόντος καὶ ἐπιγραφειώτου.
"Τὸ θεοφύλακτον, εὐδαίμων καὶ ἡχογιμωτάτη ἐπισκοπὴ Καμπανίας κυρίῳ μοι κυρίῳ θ. ο.
φίλῳ τίνε τοῦ πάρι καὶ νῦν παρὶ τῶν παλιρροίων φηγοσοφιδέτω ζητήσαντι, ὃ ἐν πλάτῃ καὶ
ἡγήνοσθε πρὸς τὴν χριστιανὴν καὶ δοῦλος Ε. ἱερ. β. » Ἐν ὑποσημείωσιν δὲ φησὶ τῷ τῷ: "Τοῦτ'
τὸ σχεδίασμα ὑπὲρ μὲν τῷ ζητήσαντι ἐπισκοπῇ Καμπανίας, ἀπὸ δ' ἔπειτα παρὰ τῷ
ὑπερτάτου κυρίου Θεσσαλονίκης ἑστῆκε τῇ αὐτῇ Παναγιότῃ, ὃς ἡς ἀνέβη μοι
ἐδωρήθη τῇ γενεῇ μαθητῇ τοῦ τοῦ δὲ διδασκάλου σοφύνος ἱερηνόου ἰδιοκτήτου,
Ἐν τῇ δὲ προκίρτυται καὶ ἡ πρὸς τῶν ἡμεμενίων πατριάρχων κώρυλλον "Αἰολοῦ
τοῦ αὐτοῦ ἑωχίου παρὶ τῷ ἀναχωρήσαντος, ἀπὸ τῶν κατὰ αὐτὸν στασιασάτων
Ἀθωνιάδος ἐχθρῶν δι' ἄλλης χειρὸς χειροῦ.

